

ē præcipua spiritus magnificētia præcipuæ sententiæ & figuræ. Et foelicissima res uerborūq; copia & uelut eloq̄ntiæ flumē. Multū cōmendatur Stesichorus. Alcæus aureo plectro iure dōatur. Neq; prætermittendus est Symonides tenuis quidē alioquin sermone pprio & iocunditate cōmēdandus. Sed hæc de pœtis. Nam proluxior sim si cunctos recenscam. Quoniā at lyricorū carminum plurimæ formæ sunt: cōmodius illas in singulis odis interpretandis explicabimus. Decē nouē at modos in hoc uolumine adhibuit pœta. Sed hoc paulopost. Quod si quis quo caractere figuraue dicendi in suo uolumine usus sit oratius: requiret absolute: ut puto: uereq; respondebit mediocri pleraq; stilo conscripta esse. Sæpe numero tamen rebus ita postulantibus modo grauiori spiritu insurgit: modo in humilem usq; figurā delabit. Utitur actu mixto. Est enim triplex iuenitur apud pœtas narrandi rō: quem actū appellant. Primus ē cū oia illi ex aliēa psona loquuntur: nihil suo noīe denunciātes: quē græci δόξαματικόν και μιμῆτικόν nostri uero actiū & imitatiū dicunt. Quo maxime tragici comiciq; utunt. Non enim narrant: sed agunt narrantes. Alter est. ἐζηγητικός και διδάσκαλικός sic a narrando docendoque dictus: quoniam ex psona sua narrat edocetq; cuncta pœta. Est postremo & tertius ex his duobus cōmixtus & utriq; cōis cum partim ex se pœta loquit: partim loquentē quēpiā inducit: ppter eaq; μικτόν et κοινόν .i. mixtū & cōem nominant. Quo at cōsilio lyrica carmina scripserit haud abigendū puto. Id. n. p̄ stare uoluit: quod ab oibus pœtis semper p̄statum ipse in arte pœtica scribit. Nā cum diuini sint uates deo sese beneficia dando simillimos reddere cupiunt. Igitur ut utilitatē quā ex uaria multipliciq; doctrina suis uersibus includit mortaliū generi afferret: ut illā etiam sūma iocunditate aspergeret opus scribendū suscepit. Nec fuit ut multi dicūt. ultimus hoīs finis ut alcæū pyndarūue aut aliū ex græcis imitaret. Sed eos ea rōne imitatus ē: ut & quod iā dixi præstaret: & sibi simul imortalem gloriam pareret. Id. n. oēs cupimus mortales. Nec quicq; tam humile est quod cupiditatis gloria non tangat. Honos. n. ut est apud Ciceronē artes alit: oēsq; ipsa gloria inflāmāte ad studia incendimur. Quā quidē rē nec ille noster maro dissimulāter de se ostendit. Ait. n. tentanda uia est qua me quoq; possim tollere humo: uictorq; uig; uolitare per ora. Hoc ergo sibi proposuit Oratius: ad hocq; ueluti ad ultimū scopon oēs ingenii uires excitauit: atq; direxit: ut & uniuerso hominum generi quoad liceret: & sibi ipsi consuleret. Qua quidē in re quantū p̄fecerit adeo ex se i promptu ē: ut nostra orōne nō indigeat. Quod at ad numerū ordinēq; librorū attinet: & nullam habet dubitationē. Quattuor. n. sunt & eo ordine quo in antiquis codicibus reperiuntur: scribendos putamus. Sed iam ad pœtæ uersus transeamus.

MOECENAS ATAVIS AEDITE REGIBVS.

Prima hæc ode monocolos ē. i. unimembris: quoniā ex unico dūtaxat metro siue modo cōstat. Hic autem asclepiadeus ab asclepiade auctore dicitur: siue coriambicus a pede. Cōstat. n. ex spōdeo duobus coriambis & pyrichio. Siue si placet iambo. Habet at coriābus quattuor syllabas ex iis primā & ultimā longas & duas intermedias breues sic mœce. nasatauis. Editere. gibus. Duabus utit cæsuris ex pentimemore heroica: & duobus dactilis: aut ex spōdeo & duobus coriābis & pyrichio siue iābo: uel ex spōdeo & dactilo & syllaba longa & duobus dactilis: ut Mœce. nasata. uif. ædite. regibus. Est at Oda aut Monocolos & unimēbris. i. ex uno tātū genere carminis: ut hæc aut dicolos: ut sequens oda quæ cōstat ex sapphico: & ex dimetro aut tricolos. Nō nunq; ēt tetra colos. Quod in sequentibus apparebit. Cōplet at prima ode munus p̄fecti: exactiq; exordii. Auditorē. n. sibi ab oibus partibus idoneū reddit. Captat. n. statim a principio beniuolentiā a Mœcenate: cum illū a nobilitate generis: atq; a liberalitate sūm opere cōmēdet. Captat a psona sua & quia se memorē gratūq; accepti beneficii Mœcenati ostēdit: & quia in eo laboraturū pollicet: quo multo mortales iuuare oblectareq; possit. Captat & a re ipsa: cū hanc pœsis speciem per cōtentionem extollat. Neq; se in eo minus q̄ disciplinā ipsā p̄bat: cū neq; inanis gloriæ cupiditate: ut ii qui i uariis ludis certaminibus coronari cōtendūt: neq; abitione: neq; auaritia duci: quorū uitioq; altere mortales ad ea q̄ & aliis iniuriosa: & sibi piculosa bella sint: ipellit: altere ad mercaturæ labores & marinos terrores trahat. Neq; postremo uenationibus & aucupiiis: quæ ut ē ap̄d Salustiū: seruilis officia sūt: tps cōterat. Sed ipsas musas rebus oibus anteponat. Eadē rōe attentionem excitat: cū ad diuinas res mortalibus relictis se couersum ostendit. Postremo reddit nos dociles tum dilucide qua de re scripturus sit: breuiterq; proponat.

AD MOECENATEM QUOD CAETERORVM STVDIIS CONTEMPTIS
 LYRICVM CARMEN SCRIPTVRVS SIT. LIBER. PRIMVS.